

Oređownik

powiatu

Urzędowy

rawickiego.

Przedpłata kwartalna
90 gr.

Wychodzi raz w tygodniu.

- Treść:**
127. Statut przymusowej Spółki regulacji i obwałowania Dolnej Orli z dopływami w Wydawach, powiat Rawicki.
 128. Rozporządzenie policyjne w przedmiocie nabywania, pozbywania i noszenia broni i amunicji.
 129. Koncesja na sprzedaż napojów alkoholowych.
 130. Osoby wprowadzające się na stałe za granicę.
 131. Instrukcja ogólna w sprawie zaopatrzenia rodzin, pozostałych po zaginionych bez wieści na wojnie.
 132. Przepisy dotyczące rejestracji pojazdów mechanicznych.
 133. Pretensje do Rządu rosyjskiego o zwrot rozmaitych papierów wartościowych.
 134. Wolne posady.
 135. Godziny urzędowe dla interesentów w Kasie Skarbowej.
 136. Wezwanie do odebrania obligacji na pożyczkę konwersacyjną.
 137. Sprostowanie.

127. Statut przymusowej Spółki regulacji i obwałowania Dolnej Orli z dopływami w Wydawach powiat Rawicki.

§ 1.

Spółka mianuje się: Spółka regulacji i obwałowania Dolnej Orli z dopływami. Siedzibą spółki są Wydawy w pow. Rawickim.

§ 2.

Celem spółki jest, ochrona gruntów przed zalewaniami i uregulowania koryta Dolnej Orli i jej dopływów według ogólnego planu, sporządzonego przez Urząd I. Budownictwa Meljoracyjnego w Poznaniu z dnia 20 grudnia 1922 r. oraz utrzymanie urządzeń do tego potrzebnych.

Plan składa się z:

1. Mapy poglądowej i 2 planów projektu (sytuacji)
2. 1 zeszytu budowlu
3. 2 „ profili poprzecznych
4. 1 „ „ podłużnych
5. 1 „ opisu objaśniającego kosztorysu etc.
6. 1 „ spisu członków.

Uwierzytelniony plan składa się u władzy nadzorczej Spółki. Przewodniczący spółki otrzymuje uwierzytelniony odpis planu celem przechowania i uzupełnienia.

§ 3.

Zarząd przedkłada szczegółowe plany przed rozpoczęciem robót władzy nadzorczej celem zbadania w Urzędzie Budownictwa Meljoracyjnego i zatwierdzenia.

Zarząd spółki uchwalić może zmianę ogólnego planu o ileby podczas robót potrzebną się okazała, i o ile zmiana ta nie narusza przewodniego celu spółki.

Uchwałę taką bada Urząd Budownictwa Meljoracyjnego, potwierdza zaś władza nadzorcza. Przed zatwierdzeniem wysłuchać należy członków, których zmiany dotyczą.

Późniejsze zmiany i uzupełnienia urządzeń w ramach zadań spółki uchwalić może Wydział. Uchwałę bada Urząd Budownictwa Meljoracyjnego a zat-

wierdza władza nadzorcza.

Zmiany planu, naruszające pierwotne cele spółki, przeprowadzić jedynie można, zmieniając ustawę.

§ 4.

Organami Spółki są:

1. Walne zgromadzenie członków
2. Wydział
3. Prezes czyli przewodniczący

§ 5.

Walne zebranie tworzą wszyscy składki opłacający członkowie.

Każdemu opłacającemu składki członkowi przysługuje na walnem zebraniu co najmniej 1 głos. Ilość głosów zależną jest od wysokości składek do kasy spółki, a mianowicie: na każdej choćby pełnej 1 ha. obszaru spółkowego, należący do jednego członka, przypada 1 głos.

Listę głosujących sporządza zarząd i wywiesza ją na przeciąg 4 tygodni u przewodniczącego dla rozpatrzenia się członkom. Termin wywieszenia ogłasza się poprzednio w gminach należących całkowicie lub częściowo do spółki, przyjętym tamże zwyczajem, poza tem w gazecie przeznaczonej do zamieszczania publicznych zawiadomień spółki.

Wnioski o sprostowanie listy głosujących zgłaszać można każdego czasu.

Poszczególne członek zlecić może oddanie głosu swego innemu członkowi upoważnionemu go piśmiennie. Współwłaściciela jednego i tego samego gruntu głosują wspólnie, nie obecnych współwłaścicieli uważa się jako głosujących w myśl obecnych.

Wykonują prawo głosu w imieniu:

1. niezdolnych do załatwienia spraw w swoich lub ograniczonych w załatwieniu spraw swoich — ich prawni zastępcy.
2. osób prawnych — ich ustawą wyznaczeni zastępcy.

§ 5. a.

Wydział składa się z 10 członków i ich zastępców obranych na zgromadzeniu członków na prze-

ciąg lat 6. Z pomiędzy za pierwszym razem obranych członków ustępuje po latach 5 połowa, przez prezesa wylosowana. Bierne prawo jako i postępowanie wyborcze ustanawia § 7., stosunek głosów oraz ilość potrzebnych głosów do wydania uchwały § 8. ust. 3 do 4.

§ 6.

Zarząd spółki składa się z prezesa i tegoż zastępcy.

Przewodniczący i jego zastępca sprawują urząd honorowo. Tytułem odszkodowania za wydatki i zmułę czasu pobiera prezes roczne odszkodowanie, wysokość odszkodowania ustanawia Wydział.

§ 7.

Przewodniczącego oraz jego zastępcę obiera Wydział na przeciąg lat 6. Wybór prezesa i zastępcy potwierdza władza nadzorcza. Prezesem może wydział obrać i nieczłonka.

Wybrać można każdego członka oraz uprawnionego do głosowania zastępcę, posiadającego prawa obywatelskie. Wybory członków zarządu oraz wydziału odbywają się w oddzielnych aktach wyborczych dla poszczególnych urzędów. Poszczególni wyborcy oświadczają przewodniczącemu zgromadzeniu lub Wydziału ustnie i do protokołu na kogo głos swój oddają.

Absolutna większość głosów o wyborze rozstrzyga. Jeżeli w pierwszym akcie wyborczym absolutnej większości nie osiągnięto, odbywają się wybory ściślejsze pomiędzy dwoma najwięcej głosów posiadającymi osobami. Przewodniczący rozstrzyga losiem w razie równej ilości głosów.

Wybór przez aklamację jest dozwolonym, jeżeli nikt nie protestuje. Występujący członkowie pozostają w urzędzie aż do czasu wprowadzenia nowe wybranych.

§ 8.

Władza nadzorcza zobowiązuje członków zarządu podaniem ręki w miejsce przysięgi.

Przewodniczącemu i jego zastępcy służy odnośne poświadczenie władzy nadzorczej jako wykaz.

Na posiedzeniach Wydziału i zgromadzeniu członków przewodniczący prezes, mający równe prawo głosów, jak i reszta członków, a rozstrzygający w razie równości głosów. Uchwały są ważne, jeżeli zawezwano członków wydziału zawiadamiając ich o przedmiocie obrad — jeżeli zebrało się łącznie przewodniczącego co najmniej $\frac{2}{3}$ członków. Przybyć nie mogący zawiadomić powinien on tem niezwłocznie przewodniczącego, aby tenże mógł pozwać zastępcę.

Jeżeli dla braku przepisanego wyżej kompletu członków wydziału uchwał powziąć nie było można, zwołuje się w tym samym przedmiocie powtórne posiedzenie. Uchwały powtórnego posiedzenia są ważne bez względu na ilość obecnych członków, na co przy powtórnem zapozwaniu uwagę członkom zwrócić należy.

§ 9.

Spółka powinna na swój koszt wykonać i w sprawności utrzymać wszelkie w planie przewidziane oraz później uchwalone wspólne urządzenia.

§ 10.

Nie należy powiększać długów spółki pokrywaniem kosztów administracyjnych oraz opłacaniem odsetek i rat amortyzacyjnych z funduszu budowlanego.

§ 11.

Wykonaniem i utrzymaniem w sprawności wspólnych urządzeń kieruje technik spółki. Wygotuje zatem według wskazówek Urzędu Budownictwa Meljoracyjnego program budowlany, przygotowuje i przedkłada do zatwierdzenia materiał submisyjny, powołuje i przygotowuje zawczasu wszelkie kroki ce-

lem sprawnego przeprowadzenia robót, kieruje wykonaniem i sporządza materiał potrzebny do stawiania wniosków o zmiany, uzupełnienie planu i o wypłacanie zaliczek oraz o odbiór robót.

Umowę submisyjną celem wykonania urządzeń spółkowych potwierdzić musi Urząd Budownictwa Meljoracyjnego, który na czas o rozpoczęciu robót powiadomiony być winien. Pozatem winien prezes podczas wykonania robót zasięgać w kwestjach technicznych wskazówek Urzędu Budownictwa Meljoracyjnego i uwzględniać je.

Po wykonczeniu robót według planu spółki kierownik Urzędu Budownictwa Meljoracyjnego odbiera urządzenia, stwierdza ich celowość i zgodność z projektem i bada czy zmiany zatwierdzone przez władzę nadzorczą są wykonane. W razie potrzeby wykonuje się pod kierownictwem Urzędu Budownictwa Meljoracyjnego na koszt spółki pomiary celem kontroli.

§ 12.

Co do wydatków i dochodów spółki ustanawia się corocznie plan gospodarczy. W tym samym okresie należy przedkładać rachunki co do rozchodów i dochodów, które sprawdzić i uregulować należy.

§ 13.

Poszczególni członkowie opłacają ciężary spółki według korzyści osiągniętych z urządzeń spółki, także skalą określa się ewen. prawo użytkowania.

Oplaty pobiera się według klas (patrz § 14).

Celem ustanowienia skali opłat sporządza się kataster. Wolne od opłacenia składek są, oprócz obszarów, w rejestrze spółkowym jako takie wymienione i takie, które mocą wniesionego sprzeciwu z braku korzyści słusznie jako wolne od opłat się uzna.

§ 14.

Klasyfikację obszaru spółkowego w myśl § 13. przeprowadza dwóch przez wydział wybranych rzeczoznawców pod kierunkiem prezesa. W razie odmiennych zapatrywań decyduje prezes, jeżeli zaś sprawa dotyczy prezesa, decyduje jego zastępca. Kataster spółki wywiesza się w mieszkaniu prezesa na przeciąg 4 tygodni do przejrzenia członkom. Termin wywieszenia ogłasza się — o ile grunta wchodzą w rachubę — poprzednio w gminach leżących całkowicie lub częściowo w obwodzie spółki w sposób tamże przyjęty pozatem w gazecie przeznaczonej do zamieszczenia publicznych zawiadomień spółki — Właściciele kopalń oraz urządzeń i związków przemysłowych, należących do spółki zawiadomić należy oddzielnie. Wnioski o zmianę zgłaszać należy piśmiennie w przeciągu powyższego terminu, na ręce prezesa. Po upływie terminu przedstawia prezes zgłoszone wnioski władzy nadzorczej. Władza nadzorcza poleca badanie zgłoszonych sprzeciwów przez siebie naznaczonych rzeczoznawcom w obecności interesentów i jednego przedstawiciela zarządu. O wyniku badania uwiadamia się interesentów i przedstawiciela zarządu. Jeżeli strony zainteresowane godzą się na to orzeczenie rzeczoznawców, należy kataster odpowiednio ustanowić, w przeciwnym razie decyduje władza nadzorcza. Koszta powstałe aż do zakomunikowania wyniku badania ponosi spółka, okaże się natomiast konieczna decyzja władzy nadzorczej, koszta stąd powstałe ponosi strona przegrywająca.

W razie potrzeby powtórnego badania ustanowionego lub też poprawionego katastru może zarząd uchwalić lub też władza nadzorcza zarządzić ponowne zbadanie względnie sprostowanie katastru. Procedura ta odbywa się stosownie do przepisów dla sporządzenia katastru.

§ 15. W razie podziału gruntów należących do spółki zarząd dzieli ciężary proporcjonalnie na poszczególne

części gruntów według przepisanej w §§ 13 i 14 skali
własności. — Co do postanowienia zarządu przy-
stępuje członkom prawo apelacji do władzy nadzor-
czej w przeciągu dwóch tygodni.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Poznań, dnia 14. kwietnia 1925 r.

Wojewoda wz.

(—) Nikodemowicz

Powyższe podaje do publicznej wiadomości.

Rawicz, dnia 15. czerwca 1925 r.

STAROSTA

(—) Stelmachowski

L. dz. 7016/25.

128. Rozporządzenie policyjne w przedmiocie nabywania, pozbywania i noszenia broni i amu- nicji.

Na podstawie §§ 6, 12 i 15 Ust. o zarządzie
policyjnym z dnia 11. marca 1850 r. (Zb. Ust. str.
266) i §§ 137 i 139 Ust. o ogólnej adm. krajowej z
dnia 30. lipca 1883 r. (Zb. Ust. str. 195) za zgodą
Wojew. Sądu Administ. zarządzam na obszar Woje-
wództwa Poznańskiego, co następuje:

§ 1.

Prócz przemysłowców i kupców uprawnionych
do wyrabiania i sprzedaży broni i amunicji, nie wol-
no nikomu gromadzić zapasów broni i amunicji.

§ 2.

Krótką i długą broń palną wszelkiego rodzaju
wraz z należącą doń amunicją, sztylety i długie noże
myśliwskie wolno sprzedawać i pozbywać tylko oso-
bom, które wykażą się kartą na broń, opiewającą na
dany rodzaj broni i wystawioną na nazwisko kupują-
cego, o ile zaś chodzi o broń myśliwską, za okaza-
niem przez kupującego prawidłowo wystawionej karty
myśliwskiej.

Przemysłowcy uprawnieni do sprzedaży broni i
amunicji (§ 1) są obowiązani prowadzić w swym skła-
dzie sprzedaży książkę, do której winni zapisywać
pod liczbą bieżącą w każdym poszczególnym wypadku:

- 1) datę sprzedaży,
- 2) rodzaj (nr. broni) i ilość sprzedanej broni oraz
amunicji,
- 3) imię i nazwisko zawód i miejsce zamieszkania
kupującego,
- 4) liczbę i datę karty na broń wzgl. karty myśliw-
skiej oraz władzę, która dokument wystawiła.

Książka winna mieć trwałą oprawę i zawierać
strony numerowane liczbami bieżącymi. Przed uży-
ciem należy książkę tę zaopatrzyć w pieczęć urzędo-
wej miejscowej władzy policyjnej, która potwierdza
równocześnie ilość stron.

W książce tej nie wolno nic wycierać, wszelkie
zapisy muszą być czytelne, nie wolno jej również
zmazać całkowicie lub częściowo bez zezwolenia
miejscowej władzy policyjnej. Na żądanie władzy po-
licyjnej należy książkę przedłożyć każdego czasu
wspomnianej władzy do wglądu.

§ 3.

Krótką i długą broń palną wszelkiego rodzaju,
sztylety i długie noże myśliwskie mogą nabywać i no-
szyć tylko te osoby, które uzyskały kartę na broń e-
wentualnie kartę myśliwską, opiewającą na dany
rodzaj broni. Osoby te są obowiązane kartę na
broń mieć przy sobie i okazać ją każdej chwili na
żądanie organowi władzy.

§ 4.

Osoby wojskowe mogą nabywać krótką broń pal-
ną (rewolwery i pistolety automatyczne) kalibru 6,3
do 9. mm, jedynie na podstawie piśmiennego zezwo-
lenia, wydanego przez ich bezpośredniego przełożo-
nego. Pozwolenie to pozostaje u sprzedającego broń

i służy jako dowód sprzedaży broni osobie do kupna
uprawnionej.

2) Funkcjonariusze P. P. mogą nabywać na wła-
sność krótką broń palną wszelkiego kalibru, o ile
broń ta ma być używana jednocześnie do celów słu-
żbowych, tylko na podstawie imiennego piśmiennego
pozwolenia, wstawionego przez Komendanta Powiat.
P. P. wzgl. Komisarza P. P. Pozwolenie to pozostaje
u sprzedającego.

3) Funkcjonariusze P. P. kupujący broń palną wyłą-
cznie dla własnego użytku i nie mającą być użytą
dla ekwipunku i celów służbowych, podlegają przy
jej kupnie tym samym przepisom, co i osoby cywilne
i winni wykazać się pozwoleniem władzy administ-
racyjnej.

4) Nabywanie amunicji do krótkiej broni palnej oraz
nabywanie broni białej może być dokonywane przez
osoby wojskowe i funkcjonariuszów P. P. — za oka-
zaniem legitymacji służbowej.

§ 5.

Noszenie broni bez osobnego zezwolenia — do-
zwolone jest:

- 1) Osobom, które mogą swego urzędu lub zawodu
są uprawnione do noszenia przy sobie broni
(odnośnie do tego rodzaju broni),
- 2) członkom stowarzyszeń, którym przysługuje pra-
wo noszenia broni w granicach uprawnienia,
- 3) osobom noszącym karabele przy polskim stroju
narodowym.

§ 6.

Władzami powołanymi do wystawiania kart na
broń są miejscowe władze policyjne (burmistrz, ko-
misarz obwodowy Prezydenci miast Poznania i Byd-
goszczy) w których rejonie policyjnym — petent po-
siada swoje stałe miejsce zamieszkania. Wyjątkowo
może miejscowa władza policyjna, w której rejonie
petent chwilowo przebywa wystawić kartę na broń,
po zasięgnięciu opinii władzy policyjnej miejsca sta-
łego zamieszkania petenta, winna jednak niezwłocznie
uawiadomić o tem władzę właściwą do wystawienia
karty na broń (ze względu na miejsce stałego zamie-
szkania petenta).

Karty na broń należy wystawiać najwyżej na
przeciąg 1-go roku, z zastrzeżeniem każdorazowego
odwołania. Karty na broń można wystawiać osobom
które ukończyły 18 lat i zachowują się pod każdym
względem bez zarzutu i które wykażą się istotną po-
ttrzebą posiadania i noszenia broni, o ile władza powoła-
na do wystawiania karty na broń — uzna tę po-
rzebę za dostatecznie udowodnioną, osobom poniżej
18 lat — tylko karty myśliwskie i to za okazaniem piś-
miennego zezwolenia ojca lub opiekuna.

Za wystawienie karty na broń pobierać będą
komisarze obwodowi, stosownie do rozp. Min. Skarbu
i Min. Spr. Wewn. z dnia 24. kwietnia 1923. (Dz. U.
R. P. Nr. 44/23 p. 298) i rozp. Rady Ministrów z dn.
27. kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36/24 p. 392)
opłatę stemplową (w wysokości 2 zł) od wniosku i
(2 zł) od karty na broń. Burmistrze i Miejskie Urzę-
dy policyjne w Poznaniu i Bydgoszczy zwrot własnych
kosztów formularza.

§ 7.

Karty na broń, które na skutek odwołania ze-
zwolenia na noszenie broni oraz na skutek upływu
czasu, na jaki zostały wystawione, straciły swoją wa-
żność, należy składać niezwłocznie u tej władzy, któ-
ra je wystawiła, względnie u władzy powołanej do
wystawiania kart na broń — ostatniego miejsca sta-
łego zamieszkania. Odwołanie zezwolenia na noszenie
broni przez władzę, która zezwolenia udzieliła, może
być piśmienne lub protokolarne.

§ 8.
Odstępowanie karty na broń innej osobie jest wzbronione.

§ 9.
Przekroczenia powyższych postanowień będą karane grzywną do 60 zł. względnie w razie niemożności uiszczenia grzywny, odpowiednią karą aresztu.
Oprócz tego może być orzeczone obłożenie tymczasowym aresztem nielegalnie noszonej broni.

§ 10.
Zabrania się nabywania pozbywania i noszenia: granatów ręcznych, wężów gnmowych oraz wszelkiej broni kolnej, siecznej i palnej ukrytej w laskach itp.
Przekroczenia tego zakazu podlegają karze, przewidzianej w ust. 9—10. § 367. k. k.

§ 11.
Niniejsze rozporządzenie obowiązuje od dnia ogłoszenia.

Z tym samym dniem traci moc obowiązującą rozp. policyjne z dnia 29. stycznia 1922 r. (Dz. U. Wojew. Pozn. Nr. 9 — 10. p. 98.).

Poznań, dnia 14. maja 1925 r.
L. dz. 12660/25 II. Wojewoda (—) Bniński
Powyższe podają do wiadomości.
Rawicz, dnia 16. czerwca 1925 r.

STAROSTA

(—) Stelmachowski.

129. Koncesja na sprzedaż napojów alkohol.

Wielkopolska Izba Skarbowa poleca, aby w tych wypadkach, gdy miejsce sprzedaży napojów alkoholowych przechodzi pod nowy zarząd wskutek śmierci lub ciężkiej niemocy koncesjonariusza wzgl. w drodze kupna lub dzierżawy, zawiadomi Urząd interesowanych pisemnie o tem, że:

1) w razie śmierci koncesjonariusza przechodzi miejsce sprzedaży w stan likwidacji, która winna być ukończona w ciągu sześciu miesięcy. Okres sześciomiesięczny będzie się liczyć od dnia 31. br. o ile śmierć nastąpiła przed tym dniem a od dnia śmierci, gdy śmierć nastąpi po dniu 31. maja br.

W tym okresie zainteresowani winni się ubiegać w sposób przepisany o nadanie im przez Wielkopolską Izbę Skarbową zezwolenia na dalsze prowadzenie sprzedaży napojów alkoholowych, jeżeli ich porządniczenie zostanie odmownie załatwione, dalsza sprzedaż napojów alkoholowych po upływie okresu likwidacyjnego będzie wzbroniona.

Jeżeli 2) Przy przejściu miejsca sprzedaży napojów alkoholowych w drodze kupna lub dzierżawy, nowonabywca niema prawa do uprawnienia sprzedaży na mocy dawnej koncesji pozbywcy i dawnego patentu akcyzowego. Dopóki tenże nowonabywca nie uzyska koncesji i patentu opiewającego na jego nazwisko, nie może pod żadnym warunkiem prowadzić sprzedaży napojów alkohol.

Rawicz, dnia 6 czerwca 1925 r.

STAROSTA

(—) STELMACHOWSKI.

dz. 6599/25-4

130. Osoby wyprowadzające się na stałe za granicę.

Nizej podane osoby opuszczają granicę Rzeczypospolitej Polskiej na stałe.

1. Helena Günther z Rawicza
2. Paweł Zimmerling z Śląskowa, z rodziną,
3. Henryk Rost z Jutrosina,

4. Henryk Springer z Miejskiej Górki z rodziną,
 5. Reinhold Stiller z Dębna Polskiego,
 6. Heinrich Asemuth z rodziną z Rawicza
 7. Józef Windolph z rodziną Miejskiej Górki
 8. Heinrich Weinert z Rawicza,
 9. Emma Semper z Rawicza,
 10. " Weinert z Rawicza i
 11. Teodor Kiksmöller z żoną z Hallerowa.
- Powyższe dodają do publicznej wiadomości.
Rawicz, dnia 16. czerwca 1925 r.

STAROSTA

Stelmachowski.

131.

Instrukcja ogólna

w sprawie zaopatrzenia rodzin, pozostałych po zaginionych bez wieści na wojnie.

Za zaginionego bez własnej winy na terenie w czasie działań wojennych jest uważany ten, kto na zagananie pozostałych po nim po przeprowadzeniu osobnego postępowania orzeczeniu władzy wojskowej za zaginionego zostanie uznany. Zainteresowani winni zatem w pierwszym rzędzie wnieść do odnośnej powiatowej komendy uzupełnień podanie o uznanie osoby, za zaginionego. W podaniu należy podać imię, nazwisko, datę i miejsce urodzenia, stan cywilny, zawód, czy był rezerwistą itd. i napisać, że zaginał on na terenie działań wojennych podczas i wskutek tych działań, i zaginięcie nastąpiło bez własnej winy zaginionego. Do podania tego należy również dołączyć metrykę urodzenia i dzieci. Gdy powiatowa komenda zbada sprawę, uzna, że zaginięcie nastąpiło wskutek wojny, przekazuje akt do osobnej komisji przy dowództwie okręgu pusu, a gdy ta komisja zatwierdzi akt, wtedy ona orzeczenie o zaginięciu (w myśl rozp. p. Ministra Spraw Wojskowych, ogłoszonego w Dz. Ust. R. P. nr. 74 poz. 739. z 1924 r.). Ponieważ ustawa z dnia 12. II. 24 r. (Dz. Ust. R. P. r. 1924 nr. 21. poz. 22) przyrównała zaginionych na wojnie do zmarłych i do inwalidów, więc mając takie orzeczenie komisji o zaginięciu, można z tem orzeczeniem wnieść podanie do właściwej izby skardowej o przyznanie zapominy inwalidzkiej dla wdowy i dzieci, która będzie wypłacana z polskiego skarbu według przepisów ustawy inwalidzkiej z dnia 18. III. 1921 r. (Dz. Ust. R. P. nr. 32 poz. 195) oraz według przepisów rozp. wykonawczego do tej ustawy (ogłoszonego w nr. 20. Dz. Ust. z 1923 r. poz. 132). Uprawnienie do zaopatrzenia stałego rozpoczyna się od daty wydania orzeczenia o zaginięciu, natomiast gaśnie:

- a) jeżeli zaginiony odnajdzie się;
- b) po upływie 3 lat, licząc od chwili wniesienia podania o uznanie za zaginionego, jeżeli w ciągu tego czasu nie przedłożono metryki jego śmierci, względnie nie uzyskano orzeczenia sądowego, uznającego zaginionego za zmarłego.

Wszelkie prawa i ograniczenia, odnoszące się do wdów i sierot odnoszą się również do wszelkich innych osób pozostałych po zaginionych.

Rawicz, dnia 10. czerwca 1925 r.

(—) Stelmachowski
STAROSTA.

L. dz. 3350/25.

132. Przepisy dotyczące rejestracji pojazdów mechanicznych.

§ 21. rozporządzenia Min. Robót Publ. i Spraw Wewn. z dnia 6. lipca 1922 r. o ruchu samochodów i innych pojazdów mechanicznych na drogach

publicznych (Dz. U. Rz. P. Nr. 65. poz. 587) wkłada obowiązek na właścicieli zarejestrowanych pojazdów mechanicznych aby o wszelkich zmianach zaszytych tak co do właściciela jak i stałego miejsca postoju pojazdów, zawiadomili właściwy Urząd Wojewódzki (Okręgową Dyrekcję Robót Publicznych) a dla m. st. Warszawy Komisariat Rządu na m. st. Warszawę w ciągu ośmiu dni o zaszytej zmianie.

Powyższe podaje do wiadomości.
Rawicz, dnia 12. czerwca 1925 r.

STAROSTA

(—) Stelmachowski.

L. dz. 7007/25.

133. Pretensje do Rządu rosyjskiego o zwrot rozmaitych papierów wartościowych.

Szereg osób polskich zgłosił względnie zarejestrował w rozmaitym czasie poczynając od roku 1918 w Urzędzie Rozrachunku Państwowego i Strat Wojennych, w biurze Rady Głównej Opiekuńczej, w Komisjach Szacunkowych Miejskowych, wreszcie bezpośrednio w Głównym Urzędzie Likwidacyjnym pretensje do rządu rosyjskiego o zwrot rozmaitych papierów wartościowych wywiezionych na terytorjum obecnego Związku Socjalistycznych Republik Rad bądź złożonych w instytucjach państwowych, społecznych i kredytowych na tem terytorjum.

Rejstracja ta miała na celu jedynie ustalenie poniesionych strat. Roszczenia powyższe w następstwie znalazły oparcie prawne w przepisach Traktatu Ryskiego, jednak uregulowanie ich dotąd, jak wiadomo, nie nastąpiło wobec czego sprawa ta obecnie została skierowana na bardziej skuteczną drogę wewnętrznego jej załatwienia. Rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27. grudnia 1924 r. o zabezpieczeniu praw tytułów na okaziciela, wywiezionych na terytorjum obecnego Z. R. P. R. lub złożonych w instytucjach na tem terytorjum (Dz. U. Nr. 115 poz. 1032).

Rozporządzenie to stosuje się do tytułów na okaziciela, czyli listów zastawnych Towarzystw Kredytowych Ziemskich i Miejskich, akcji bankowych i przemysłowych itp. wypuszczonych w obieg przez instytucje i spółki, które miały siedzibę na obecnem terytorjum Państwa Polskiego, względnie przez instytucje i spółki, mające siedzibę poza granicami Polski, a posiadające majątek (ruchomość, nieruchomość i prawa) w obrębie Polski jak na przykład Szlachecki i Włocławski Banki Ziemskie Kijowski Bank Ziemski Bank Azowsko-Doński Towarzystwo Ubezpieczeń „Rosja” itd. Przytem rozporządzenie to rozciąga się tylko na te z pośród wymienionych papierów wartościowych, które wywiezione z Polski, przymusowo lub dobrowolnie, przed dniem 30. kwietnia 1921 roku na terytorjum Z. S. R. P. względnie te przed tą datą złożone a niezwrócone ich właścicielom.

Co do samego zabezpieczenia praw osób zainteresowanych do wyżej wyszczególnionych walorów, to rozporządzenie przewiduje, z wyników złożonych w tym przedmiocie zgłoszeń wraz z dowodami, powzięcie przez Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego decyzji, wzbraniającej wszelkich wpłat i transakcji z wymienionymi tytułami.

Tryb unieważnienia tytułów na okaziciela, co do których nastąpiło zabezpieczenie podług przepisów rozporządzenia, jakoteż tryb wydawania, wzamian tytułów unieważnionych, nowych złotych tytułów wzgl. świadectw zamiennych lub duplikatów, ewentualnie tryb dokonania wpłat z unieważnionych tytułów, będą określone przez osobne przepisy (par. 7 rozporządzenia).

Oczywiście te czynności zabezpieczające tytuły względnie je wznowiające wymagają szczegółowych danych i należytego udowodnienia, przede wszystkim zaś wskazania numerów poszczególnych papierów wartościowych, co jest warunkiem koniecznym.

Ponieważ wzmiankowane zgłoszenia, jak to już powyżej zaznaczono, składane były tylko dla zarejestrowania strat i nie zawierają ani wszystkich danych ani dowodów, jakie wymagane są rozporządzeniem wykonawczym (Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, z dnia 16 marca 1925 r. Dz. U. N. 28. poz. 202) przeto instytucje samorządowe i fundacje społeczne, kulturalne, dobroczynne, oświatowe i religijne, kasy emerytalne i przezorności wszelkiego typu, instytucje kredytowe, towarzystwa ubezpieczeniowe i inne osoby prawne oraz fizyczne będące właścicielami tudzież depozytariuszami wymienionych tytułów, o ile nie zabezpieczyły jeszcze swych praw do takich papierów wartościowych w drodze sądowej, stosownie do przepisów Ustawy z dnia 26. lipca 1919 roku o utraczonych tytułach na okaziciela winny składać do Głównego Urzędu Likwidacyjnego (Warszawa, ul. Foksel Nr. 3) odpowiednie podania, stosownie do przytoczonego rozporządzenia wykonawczego w terminie do dnia 1-go sierpnia 1925 roku, niezależnie od wspomnianych na wstępie dawniejszych zgłoszeń i rejestracji.

Podania takie winny zawierać imię i nazwisko przynależność państwową petenta, miejsce zamieszkania jego, wykaz papierów wartościowych, termin wywiezienia ich na terytorjum Z.S.R.P. względnie złożenia w instytucjach na temże terytorjum. Do podania należy dołączyć 3 odpisy wykazu papierów wartościowych sporządzone według wzoru, załączonego do wspomnianego rozporządzenia wykonawczego, oraz stosowne dokumenty dowodowe (kwity depozytów wyciągi z ksiąg rachunkowych itp.) w oryginale wraz z prywatnym odpisem każdego, przyczem należy uiścić stosowną opłatę stemplową, a także w Warszawie wydania decyzji zabezpieczającej pokryć w War-jednorazowego ogłoszenia jej w „Monitorze” otrzyma

Rawicz, dnia 8. czerwca 1925 r. zostaną
STAROSTA Stelmachowski

L. dz. 6837/25.

134.

Wolne posady.

Starostwo poszukuje od zaraz biegłych mrowej z poborami XII. klasy. Reflektanci ob sprawami biurowymi, którzy już opracowywali paszportowe i spraw Ubezpieczalni Krajowej pierwszeństwo.

Również mogą się zgłosić 1 — 2 uczniów z bremi referencjami i ładnym charakterem pisma w jących chęć zostać urzędnikami. Uczniowie nie bierają żadnej płacy.

Zgłoszenia wraz z życiorysem i odpisem świadectw przyjmuje Starostwo, pokój nr. 12.

Rawicz, dnia 16 czerwca 1925 r.

STAROSTA

(—) Stelmachowski.

L. dz. 6966/25 2.

135. Godziny urzędowe dla interesentów w kasie Skarbowej.

Kasa Skarbowa w Rawiczu załatwia interesentów w czasie letnim tj. od 1. kwietnia do 30. września w soboty tylko od godz. 8 1/2 do godz. 13., w pozostałych zaś dniach powszednich od godz. 8 1/2 do godz. 23. Ponieważ się często zdarza, że klienci

w większej ilości zgłaszają się bezpośrednio przed zamknięciem kasy, zwraca się uwagę na to, że ekspedycja kończy się o oznaczonej godzinie bez względu na załatwienie.

Rawicz, dnia 8. czerwca 1925 r.

Niemczewski,
Skarbnik.

L. dz. 2512/25.

136. Wezwanie do odebrania obligacji na pożyczkę konwersacyjną.

Posiadacze zaświadczeń Kasy Skarbowej w Rawiczu od Nr. 61 do Nr. 2630 na złożone obligacje pożyczek państwowych z roku 1920 w celu zamiany na pożyczkę konwersyjną, zechcą, o ile tego jeszcze nie uczynili, zgłosić się w wymienionej Kasie po odbiór pożyczki konwersyjnej osobiście. Upoważnienia innej osoby do odbioru winny być zaopatrzone znacznikiem stemplowym w kwocie 2,30 zł, ponadto należy

własnoręczny podpis upoważniającego kazać potwierdzić przez władzę miejscową, tj. Urząd policyjny względnie Sołectwo.

Przy odbiorze pożyczki konwersyjnej musi się odbiorca wylegitymować wykazem osobistym.

Rawicz, dnia 8. czerwca 1925 r.

Niemczewski
Skarbnik.

L. dz. 2517/25.

137.

Sprostowanie.

W Orędowniku Urzędowym powiatu rawickiego z dnia 23. maja 1925 r. Nr. treść 102 w Ogłoszeniu Magistratu w przedmiocie pobierania opłaty targowej i jarmarcznej w mieście Rawiczu itd. punkt 10 w drugim wierszu zamiast „od cieląt za sztukę“ winno brzmieć „od kozłat za sztukę 0,10 zł.“

Rawicz, dnia 8. czerwca 1925 r.

MAGISTRAT.

(—) C z y s z e w s k i .